

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217203173
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1217203173.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, Bratislava proti žalovanej: F. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, B., v konaní o zaplatenie 2.236,80 € s príslušenstvom,.., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, v Bratislave, zo dňa 06.10.2017, č.k. 52Csp/29/2017-55, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II, v Bratislave, zo dňa 06.10.2017, č.k. 52Csp/29/2017-55 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2 236, 80 eur s príslušenstvom. Zároveň o trovách prvoinstančného konania rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie uviedol, že pôvodný žalobca so žalovanou uzatvoril dňa 11.11.2013 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú pôžičku vo výške 3 742,80 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať pravidelne, mesačnými splátkami vo výške 62,38 eur po dobu 60 mesiacov. Žalovaná neuhradila ani jednu splátku a preto pôvodný žalobca vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok dňa 26.02.2014. Z dôvodu neuhradenia splátok pôvodný žalobca dňa 19.04.2014 úver zosplatnil.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že pôžičkou zaplatila dcére pobyt v zahraničí, pričom samotný dlh následne mala splácať dcéra žalovanej. Zároveň žalovaná uviedla, že si je plne vedomá vzniknutého dlhu, avšak súčasná zlá finančná situácia jej neumožňuje zaplatiť dlh v celom rozsahu a preto žiadala súd o možnosť splatiť dlh na základe splátkového kalendára, so splátkou v minimálnej výške 50 eur mesačne.

3. Súd prvej inštancie, v priebehu prvoinstančného konania vyhovel návrhu na vstup nového žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. do konania namiesto pôvodného žalobcu, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.08.2017.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa bodu 12.4 zmluvných podmienok, podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, ako aj podľa ustanovenia § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia § 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca si uplatňuje nárok zo zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzatvorená dňa 11.11.2013 vo výške 2 000 eur so splátkou mesačne 62,38 eur na dobu 60 mesiacov, počnúc mesiacom december 2013. Keďže žalovaná nezaplatila na pôžičku žiadnu zo splátok, dostala sa do omeškania so zaplatením

splátky, splatnej dňa 20.12.2013 a nasledujúcich. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade, ak medzi dlžníkom a veriteľom bolo dohodnuté plnenie v splátkach, môže veriteľ od dlžníka požadovať vždy len splnenie príslušnej splátky a v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, začne plynúť premlčacia doba na zaplatenie dlhu, ktorý sa stal zročným v dôsledku nesplnenia príslušnej splátky, odo dňa zročnosti príslušnej nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), inak sa premlčuje každá splátka samostatne, vrátane splátok splatných odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ využil právo žiadať dlžníka o zaplatenie celého dlhu. Jedná sa o objektívnu premlčaciu dobu. Žalovaná neuhradila hneď prvú splátku za mesiac december 2013, veriteľ môže uplatniť právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. pre nesplnenie niektorej splátky žiadať zaplatenie celého dlhu najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania, so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie uviedol, že splatnosť zostávajúceho dlhu nastáva uplynutím lehoty, ktorú určí veriteľ po výzve adresovanej dlžníkovi, pričom okamih začatia plynutia premlčacej doby upravuje § 103 Občianskeho zákonníka a tento okamih nie je viazaný na splatnosť pohľadávky, ktorá nastáva v dôsledku uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda na okamih zosplatenia zostávajúceho dlhu, ktorý závisí od vôle veriteľa, ale od objektívnej skutočnosti, ktorou je splatnosť tej pohľadávky, v dôsledku nezaplatenia, ktorej veriteľ využil právo žiadať zaplatenie celého zostávajúceho dlhu, t. j. nezaplatenie splátky, splatnej dňa 20.12.2013. Preto súd prvej inštancie mal za to, že žalobcovi začala plynúť premlčacia doba na podanie žaloby dňom nasledujúcim po dni splatnosti predmetnej splátky, t.j. dňa 21.12.2013 a uplynula 21.12.2016. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 20.02.2017, t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, na ktorú je súd prvej inštancie, s poukazom na ustanovenie § 5 b zák. č. 250/2007 Z.z. povinný prihliadať ex offo (z úradnej povinnosti) súd prvej inštancie mal za to, že nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o pôžičke je premlčané a preto žalobu zamietol. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, pretože hoci žalovaná v prvoinštančnom konaní bola v celom rozsahu úspešná, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

5. Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a aby vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku podľa ustanovenia § 282 CSP. Zároveň si uplatnil i nárok na náhradu trov odvolacieho konania

6. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovanej v podaní zo dňa 16.06.2017 a ani na návrh žalobcu na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil počiatok plynutia premlčania a to od splátky splatnej dňa 20.12.2013, t.j. prvej riadne a včas neuhradenej úverovej splátky.

7. Žalobca zdôraznil, že žalovaná nárok nerozporovala, keď uviedla, že si je plne vedomá, že tento dlh musí splatiť, pričom je schopná a ochotná platiť svoj dlh mesačne v minimálnej výške 50 eur. Z takéhoto vyjadrenia žalovanej a ňou prejavenej vôle, že je ochotná platiť pohľadávku formou splátok, nie je možné dospieť k inému záveru, ako k tomu, že žalovaná nárok uznáva, podporne žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/660/2014, prípadne i na rozhodnutie 24Co/345/2016-67, keď požiadavka určitosti uznávacieho prejavu je splnená aj bez výslovného použitia výrazu uznanie dlhu, ak je z okolností prípadu nepochybné, že išlo o takýto uznávací prejav. Rozhodujúci je obsah a nie forma právneho úkonu. Preto mal žalobca za to, že boli splnené zákonné predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. V takom prípade súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania (napríklad uznesenie NSSR sp. zn. 3Obo/38/2009, zo dňa 25.03.2010).

8. Pokiaľ sa odvolací súd nestotožní s argumentáciou žalobcu, mal za to, posúdenie nároku v celosti, ako premlčaného súdom prvej inštancie nie je správne. Ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka priamo odkazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Súd prvej inštancie by správne posúdil premlčanie pohľadávky, ak by použil ustanovenie § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania

splátok splatných do zosplatnenia celého úveru, t.j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu dňa 20.02.2017 podliehali splátky splatné dňa 20.12.2013 a 20.01.2014. Premlčanie neuhradených úverových splátok, splatných 20.02.2014 a dňa 20.03.2014 by posúdil podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka a premlčanie zosplatneného celého úveru pozostávajúceho zo splátok od 20.04.2014 a nasl. by posúdil podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Správne by mal za preukázané, že premlčané sú len splátky od 20.12.2013 do 20.01.2014 v celkovej sume 124,76 eur. Mal za to, že nezaplatená splátka úveru, splatná dňa 20.04.2014, ako aj dňa 20.03.2014 a časť zosporného úveru, pozostávajúceho zo splátok, splatných od 20.04.2014 premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala plynúť od 21.03.2014. Zdôraznil, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby, keď toto ustanovenie len obmedzuje veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Toto obmedzenie však nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. V tomto smere žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil za neprípustné.

9. Odvolanie žalobcu žalobcu bolo doručované žalovanej, s výzvou o vyjadrenie sa k odvolaniu a to dňa 12.12.2017. Doporučená zásielka bola vrátená súdu prvej inštancie dňa 10.01.2018 z dôvodu, že zásielka nebola zo strany žalovanej prevzatá v odbernej lehote.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 217 ods. 1 veta 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Podľa § 193, veta 1 CSP súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou SR, ústavným zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

12. Podľa § 5 b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie, orgán rozhodujúci o nárokoch spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

13. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom posúdení, že uplatnená pohľadávka žalobcu je premlčaná, keď mal za to, že v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu a súd je ex offo povinný v spotrebiteľských zmluvách bez návrhu prihliadať na premlčanie. Súdom prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi začala plynúť premlčacia doba na podanie žaloby dňom nasledujúcim po dni splatnosti prvej splátky za mesiac december 2013, t.j. dňa 21.12.2013 a uplynula dňa 21.12.2016. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 20.02.2017 a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, na ktorú bol súd s poukazom na ustanovenie § 5 b) zák. č. 250/2007 Z.z. povinný prihliadať ex offo, žalobu zamietol.

14. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý na verejnom zasadnutí dňa 07.02.2018 o návrhu Okresného súdu Košice II na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písmeno a) a čl. 144 ods. 2 Ústavy SR, v súlade s § 5 b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR rozhodol, že ustanovenie § 5 b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1, v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy SR. Predmetný nález Ústavného súdu SR zo dňa 07.02.2018, sp. zn. PL.ÚS 11/2016 bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR dňa 27.09.2018 (ročník 2018, č. 271). Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stratilo ustanovenie § 5 b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení skorších predpisov účinnosť.

15. Podľa § 41 ods. 2 Zákona č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a postavení jeho sudcov, nález, ktorým sa zistil nesúlad právnych predpisov s právnym predpisom vyššej právnej sily, alebo s medzinárodnou zmluvou, vyhlási sa spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Nález je všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov.

16. Podľa § 41 a) ods. 1 Zákona č. 38/1993 Zb. právny predpis, jeho časti, alebo niektoré jeho ustanovenia strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov.

17. Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy SR (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb, v znení neskorších ústavných zákonov), výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto Ústavou.

18. Ústava SR a Zákon Národnej rady SR č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu SR a o konaní pred ním a postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov, nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania. Podľa odvolacieho súdu, v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov konania ex tunc. Ak sa tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu, potom tým skôr to musí tak byť vo veciach neskončených právoplatne, v momente uverejnenia nálezu o nesúlade (viď uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11.10.2006, sp. zn. PL ÚS 1/06-zjednotenie odchylných právnych názorov; zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu SR, zväzok 1, ročník 2006, strana 740).

19. Postup súdu prvej inštancie, ktorý aplikoval ustanovenie § 5 b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov bol v súlade, s vtedy účinným ustanovením Zákona, avšak jeho aplikácia súdom prvej inštancie v danej veci predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, pretože súd prvej inštancie vec vyhodnocoval v rozsahu potrebnom, v súvislosti s premlčaním ex offo.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené preto bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať v potrebnom rozsahu, opätovne výsledky celého dokazovania vyhodnotiť, taktiež bude potrebné sa zároveň náležite vysporiadať i s právnou argumentáciou žalobcu, uvedenou v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie je viazaný názorom odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 391 ods. 2 CSP.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písmeno b) CSP zrušil a veci mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

22. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Preto v novom rozhodnutí súd prvej inštancie bude rozhodovať i o trovách odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).